

Sluemøllerne. Men der er andre Industri-grene, med Hensyn til hvilke jeg rigtignok havde troet, at Ministeren vilde have gaaet videre. Den ærede Minister nævnte selv Sulfurfabrikationen; netop her have vi en af de almindeligste Forbrugsgjenstande, som vi Alle sætte Pris paa, saavidt vi af fiskale Grunde kunne gjøre det, at skaffe Befolkningen saa billig som muligt, og dog har der ikke fundet nogen Nedsættelse Sted i denne Henseende; Befolkningen maa vedblive at betale en Afgift op til hundrede Tusinder af Dalere til Raffinadeurterne. Fremdeles er der Brændevinen; naar man regner rigtig ud, hvor stor den Beskyttelse er, der betales, saa er det flere Stilling pr. Pot, hvis jeg ikke husker feil, er det over 4 β . Man taler om Brændevinsbeskattningen som en haard Byrde, men man lægger ikke Mærke til, at hvis man vilde ordne Toldtarifsen efter Befolkningens og ikke efter de enkelte Producenters Tarv, saa kunde man faae Brændevinen meget billigere i Udlandet, hvor man har langt mere t. Ex. af Kartofler end her, hvor Forholdene bedre egne sig til at dyrke dem, hvor man driver denne Fabrikation i det Store, og hvor andre særlige gunstige Omstændigheder komme til. Denne overordentlig store Beskyttelse paa saadanne almindelige Forbrugsartikler, som vi, asset fra fiskale Hensyn Alle ønske at skaffe den ubemidlede Del af Befolkningen saa billig som muligt, har man i det Væsentlige bibeholdt. Jeg har ikke haft Leilighed til at gennemgaa de enkelte Poster, og det vilde ogsaa føre for vidt her at gaa saaledes i Detail; men der er forimodentlig mange lignende Ting, med Hensyn til hvilke jeg haaber, at det maa blive taget under alvorlig Overveelse, om man ikke bør gaa meget videre, end der her er foreslaaet af den meget ærede Minister. Dernæst er der et andet Punkt foruden Beskyttelsen, det er navnlig Raaprodukterne, ogsaa Redskaber, men især hele det store Materiale, som hele Befolkningen og fremfor Alt selve Industriegrenene bruge. I andre Lande har man ganske vist set denne Tilbagegangspolitik, denne tilbagegaaende økonomiske Politik, i den sidste Tid. I Frankrig har man saaledes foreslaaet Told paa Raaprodukter. Men der reiste sig den stærkeste

Storm imod disse Forsøg paa at komme til en økonomisk Uforstand over al anden Uforstand, den at beskaffe selve Næringen, selve de Materialer, hvormed man beskæftiger sig, ikke blot Alt, hvad Befolkningen bruger, men ogsaa alt Erhverv i Landet. Skjondt der nu her findes Nedsættelser Sted, som jeg skal anerkende, er der dog bibeholdt Told f. Ex. paa Jern og Kul. En saadan Artikel som Stenkul, hvor kan man dog beholde Skat paa den, netop naar der spørges om at gaa den Vej, som Ministeren er enig om, at faste Beskyttelsen bort uden at være altfor voldsom i saa Henseende. Hvor kan man da ville bevare et saadant System som at beskaffe Stenkul, som hele Industrien bruger, især den mere udviklede Industri. Ogsaa Træ er her temmelig høit beskattet. Den ærede Minister mener, at vi nu skulle have Lov til at faae Træet høvlet med Maskinkraft, som man gjør i Udlandet, men er der en Fals deri, saa bliver Forholdet et andet. Saadant Træ faaer man jo fra Norge, hvor der er store Fabrikker, saa at Folk selv kunne lægge deres Gulv med en Kæl for en meget billig Pris. En saadan Vare skal vedvarende fordyres og gjøres vanskelig at erholde for enhver Forbruger, for Næringsdrivende, for dem, der bo i Husene eller bruge Huse paa forskjellig Maade. Jeg har engang set en Opgjørelse over, hvad det kostede at bygge her i Landet i Sammenligning med andre Lande, og det viste sig da, at det var meget dyrere her. Det er især Materialerne, der ere dyre her. Naar man gennemgaaer Bygningsmaterialerne vil man se, at der ikke er mange andre Lande, hvor de blive saa dyre som her; Træ og Jern, som vi faae fra vore Nabolande, fordyres kunstigt, vi lægge jo Told paa Raaprodukter i Modsætning til andre Steder. Den ærede Minister gif jo, saavidt jeg opfattede hans interessante Foredrag, ind paa det Dnskelige i helt at komme bort fra Beskyttelsen og tillige at kunne hæve Tolden paa Raaprodukter. Jeg tror ogsaa, han anerkendte, hvad der med stor Styrke blev gjort gjældende, af det ærede Medlem fra Roskilde (Hage), hvad det vil være for en overordentlig Besparelse i Opkrævnningen og Lettelse for Statskassen at blive fri